

Μ. Γ. Γουλιώ 27.5.28
Παρίσι
Παρίσι

21 Ιουνίου 1928

23/6/1928

Κύριε Προξεντά,

Θά γνωρίζετε βεβαίως ότι κατόπιν τηλεγραφήματος του
Υπουργείου προς την Ανταύθα Πρωτοβάν Ακλήθην νά βεβαιώσω εάν πράγμα-
τι κατά την Ανταύθην διέδωκεν του Βασιλέως Γεωργίου, μητέρα προς
Αίσεσθην Αδού. Είς τό ερώτημα τούτο του Υπουργείου, οδίνος προφα-
νής ήτο ο Αιτιμητικός χαρακτήρ, απήντησα κληθείς κατά τῷ κ. Μελά,
δύσας συνάμα αὐτῷ καί τὰς ἀναγκαίαις προσωρινάς ἀεληγήσεις. Κατόπιν
τούτου ἀνέμεινον ὅπως κληθῶ Αἰσεσθῆς εἰς ἀκολογίαν ἵνα, ἀφ' οὗτον τό
Υπουργεῖον ἀνέμειναν εἰς τήν ἀπογίν του καί τοῦ κυλαίμου τῆς στάσεως
μου, ἀίβληθῇ μοι ἡ ἀρμόζουσα τιμωρία, ἀφ' οὗ ὅμως παρῆλθον εἰς, ἀφ' ἧς
ἡ πῶκαιρία ἵνα Αἰσεσθῆς ἐν λακταμερίῳ τοὺς λόγους οἵτινες διεγέρσαν
τήν στάσιν μου ταύτην. Ἀτυχῶς μέχρι σήμερον δέν μοι εἰδόθη ἡ πῶκαιρία
αὐτή· ἀντιθέτως ὅμως, ὡς εἰδοθείας ἀκληροπορήθην τό Υπουργεῖον, ἔπαρῶν
τήν ἀπεργασίαν μου Αἰσιλήθμιον, προτίθεται εἰς Ἀνδριεῖν ἀποδοκιμασίας
νά μὲ μεταθέσθῃ ἀνταύθην εἰς Ἄλβην διεκρίσιν.

Εἰς ἀγνοήτα, κ. Προξεντά, ὅτι τήν ἐν παρολίτοις
τοκοθετήσιν μου ὁφείλω εἰς τήν ἀδύρμητον Αἰσιθμίαν τοῦ κ. Υπουργοῦ
καί ὅτι οὐδαμῶς ἀπεδίωξα τήν θέσιν ἣν κατέχω. Ὑπόθεσις σῆς παρακαλῶ νά
ἔχηται ὅτι ὅπως, ὅτι εἰς οἰανόθετα θέσιν διατεχθῶ νά μεταβῶ θά μεταβῶ
ἀμέσως, χωρίς εἰς οὐδέν τῶν συνήθων ἀτυχῶς ἐν τῇ διεκρίσει ἡμῶν μίσουν
νά καταπύγῃ ἵνα ἀκουσθῶ ἀφ' ἡμῶν ἀνταχθῶμεν ὑσώφιστον διεκρίσιν.
Δέν πιστεύω δέ νά μὴ γνωρίζετε ὅτι οὐδέποτε ἀφ' ἧς ἀνέκα εἰς τόν

Α. Σ. Κύριον Νικόλ. Ἀθανασιάδην

Προσκαρῆχην τοῦ Υπουργείου τῶν Ὀξωτερικῶν

ΑΘΗΝΑΙΣ

διελαμπαικόν κλάδον ἀπεκλήθησα τὴν ἀρραγὴν ἀκτὸς τῆς ὑπερηφάνειας πολιτι-
κῶν ἢ δημοσιογραφικῶν ἀπειροῶν. Εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην οὐδένα ἔχω λόγον
νὰ μὴ μείνω πιστὸς καὶ τώρα.

Ἡ συναρπὴς ὅμως τοῦ προκληθέντος ζητήματος τοποθέτησις μου
εἰς ἄλλην, οὐαδὴ ποτε καὶ ἂν εἴη αὕτη, θέσιν, δίδει προφανῶς εἰς τὴν
μετάθεσιν ταύτην τὸν χαρακτῆρα ἀποδοκιμασίας ἢ ἀπορία ἀντὶ ἔχει ὅλα τὰ
στοιχεῖα μιᾶς ἠθικῆς τουλάχιστον τιμωρίας, δὴν μοὶ παρήξει οὕτε τὸ
φασικὸν δικαίωμα τῆς ἀπολογίας διὰ τὴν καταλογιζομένην μοὶ πρᾶξιν.
Διὰ τὸν λόγον τούτον ἀπεφάρσα ὅτι ἔχω δικαίωμα νὰ ἀκούσω ἢ ἂν ἀκτά-
σαι τὰς ἀπὶ τοῦ προκειμένου σκέψεις μου ἵνα οὐαδὴ ποτε καὶ ἂν λιμῶν ὅτι
ἀπὸ ἀνύφασις ἔχῃ ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα τῇ εἶναι ἀκαρτέτητα ἵνα εἴη
καὶ δικαία.

Τὸν βασιλέα Γεώργιον δὴν ἀγνόησα τὸ πρῶτον περὶ τὴν ἡ-
παρισίαν διήλυσιν του. Ἐγνόηζον αὐτόν, ὅφ' ἔς ἀποχῆς ἦτο διὰδοχος
τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ ἀπορρίπτο τιμὴ καὶ πτοχία δι' ἀκρίτους οἰκει-
νους προσέτρεχον παρ' αὐτοῦ. Ἡ ἀτίμησεν ἀκτοὺς διὰ τῆς ἀμετασώτητος του
καὶ δὴν ἀγνοεῖται ἴσως ὅτι κλῆν τῆς βασιλείας πρὸς τὰς ἰδέας ἃς ἀπεροσώτη
προσηλώσας μου, ἤτρεπον δι' αὐτόν ἡκτοὺς προσωκίην καὶ εἰλικρινῆ ἀπο-
σίωσιν. Ἡ νῦν ἰδιότης του ὡς βασιλέως ἐξορίστων ταπεινῶντος χωρίς
ἀπολοθῆναι καὶ ἐπισήμους τιμὰς, δὴν ἠνόμισα ὅτι ἀπετῆλει λόγον ἀκαρτέ
ἵνα ἀποστρέψω ἀπ' αὐτοῦ τὸ πρόσκρον. Διότι ὁδὸ ἀπετῆλει πρᾶξιν τόνον
προσωπικῶς ἐδτελῇ καὶ κατοτήρην χαρακτῆρων ὡς πλῆθον τὴν
πεποιθῆσιν ὅτι οὐδὲς νόμος καὶ οὐδὲν καὶ ποτὶς ἦτο δυνατόν νὰ ἀναγῆται
αὐτὴν ἀπὸ οὐανοῦ πρὸς χίμα εἰς ἠθικὴν ὑποχρέωσιν. ἂν παραγνωρίζω
τὰς ἰσχυροῦς πολιτικὰς συνθήκας ὅφ' ἔς οὐατελυόμεν σήμερον. Ἀλλ' εἶχον
τὴν πεποιθῆσιν ὅτι ἀσυνδῆκον καὶ ἂν ἦσαν αὐτεγροὶ οἱ νόμοι καὶ ἀδῶ-
καστον πᾶν τὸ κρατοῦν κενῶμα, δὴν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἦτο σεβαστὴ μία
πρᾶξις στοιχειώδους ἀτομικῆς ὑπερηφάνειας ἥτις ἀσπῶρουν ὅτι ἡδύνατο νὰ
ἀπικλήση καὶ τῶν βιαιοτήτων πολιτικῶν ἀνατροπῶν. Ἐπῶσαν μάλιστα μέχρι
τοῦ νὰ πιστεύσω ὅτι δὴν ἦτο δυνατόν παρὰ μετὰ ἀποτροπῆς καὶ
καὶ ἀκατὶ παρὰ μετὰ ὑπερηφάνειας ὡς ἡμετέρα παρὰ τῇ ὑποκρίσει
ὑπεκαλλήλων ἐπὶ λόγος δέον νὰ κατέχη προέχουσαν θέσιν, οἱ
ἐπὶ ταῖς ἀκαταίμακτοις χαρακτῆρας, οἱ εἰναις γυμνάζουσι μόνον
καὶ νὰ κατεῶνται τὰς αὐνοίας τῶν ἀκάστοτε κρατούντων.

πᾶσαν πρὸς αὐτοὺς σφῆσιν ὅταν ἡ τύχη δοῇ γόη αὐτοὺς εἰς τὴν ἐξορίαν καὶ τὴν δουλείαν.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἐξ ἄλλου δημοκρατικῆ καὶ γενικωτέρα κυβερνητικῆ ἀπὸ τοῦ προκειμένου ἀκούεις, μὲ ἀνίσχυον εἰς τὴν ἀντίληψιν μου ταύτην.

Ὅτι ἀπὸ δικτατορικῷ καθιστώμενος Παγιάλου, συνόψισα τότε Ἰωαννουδάκων τῶν ἑξωτερικῶν κατὰ τὸ εἰς Πάριον ταξίδιον τοῦ, δ κ. Ρούφος ἀποφάσας ἐκοχρεῶσιν τοῦ νὰ μεταβῇ νὰ θεωρήσῃ μετ' ἡμῶν τὰ σφῆρα τοῦ εἰς τὴν τότε αὐτῶν διαμένουσας βασιλομήτορα Ὑλγην καὶ τὴν Παγιάλην ἀουκίσσαν Παρίαν, κατ' ἣν ἀγανόμεθα μάλιστα ἀσπεντοὶ εἰς μακρὰν συνομιλίαν. Τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο ἤχθη διὰ τοῦ ἰδίου κ. Ρούφου εἰς γνώσιν τοῦ δικτάτορος Παγιάλου ὅστις ἀνέκρινεν ἀνακροδάκτως τὴν ἀνῆργειαν ταύτην. Βραδύτερον ἐκείνης ἡ τότε κυβερνήσεως ἀποφάσας καλὸν νὰ καταθέσῃ σφῆραν εἰς τὴν σφῆραν τῆς φανούσης βασιλείας Ὑλγης καὶ νὰ ἀπορῶσῃ ἐκείνην εἰς τὴν οἰκουμένην αὐτῆς τὰ συλλοπητήρια της. καὶ τῆς κυβερνήσεως Ζαΐμη ἀπὸς, ἐκ ἀουκισμῶν τῶν ἀρραβάνων τῆς Μριγκιεύσεως ἀπὸς, δ κ. Ἰωαννουδάκων τῆς δικαιοσύνης ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὴν βασιλεύσαν Ζωφίαν συγχαίρων αὐτῇ καὶ ἀπορῶσαν τὴν προσοικίην τοῦ ἀρραβάνου. Προκλήθη δὲ τότε θορύβος ἂν πῶ Τόμας ἐδόθη διὰ μιλῶν τῆς κυβερνήσεως ἡ ἀρραβάνος ὅτι δ κ. Ἰωαννουδάκων τῆς δικαιοσύνης ἀνῆργησεν ἂν πῶ προκειμένου διὰ προσοικίην ὅπως ἰδὶότητε κατ' ὅσον εἶχε εὐχῆς δικαιοσύνη. Βραδύτερον δὲ ὁ ἰδὸς Ἰωαννουδάκων ἐξέδωκε ἐκ ὀνόματι τῆς βασιλοκάτορος Βιργίνης, διὰ τὴν ἰδιότητά τοῦ ὡς Ἰωαννουδάκων τῆς δικαιοσύνης, τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν σύναγιν τοῦ γάμου αὐτῆς πιστοποιητικὰ, ἐξομολόγας ὅτι τὸ πρῶτον τὸ προκῆτον ἐκ τοῦ ψηφίσματος τῆς 22ης Μαρτίου 1924 τῆς συνέλευσεως τοῦ ἔτους ἐκείνου, τοῦ ἀποσταρῶντος ὡς γνωστὸν καὶ τῆς νικῆς Ἰωαννουδάκων τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἀνῆλθον δὲ ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς ἀκαλλήλους νὰ ἀπικουβερναίωσαν ὅσον παρυσίαζον μυστικὰ τῆς δημοκρατίας ἡ ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ πρώτου, πρὸς πρῶτον ἀντιθέτων πολιτικῶν

Ότα κατά 1921 ο κ. Βενιζέλος αντίκαλος της τότε πρακτοσύνης πολιτειακής και πολιτικής καταστάσεως, μετέβη εις Ἀμερικὴν, κλειστοὶ τὸν τότε ἐν Ἀμερικῇ δημοφρόνων αὐτοῦ ἡρωϊκῶν προσηλθόντων ἐνέκων του καὶ θεάλαον αὐτῷ τὰ σέβη των χωρὶς τοῦτο νὰ θεωρηθῇ ὡς παράταγμα κατὰ τῆς τότε κυβερνήσεως.

Τὸ ἐξὸς τοῦτο καὶ φιλελευθέρων κινήμα ἀσχημάσθη ἔλλως τε καὶ ἐπὶ ἄλλων ἀνεργειῶν τῶν θεαλλήλων, ἔχουσιν συστατικότερον καὶ μάλιστα καὶ ἀκολύτως πολιτικὸν χαρακτῆρα. Τῷ 1922 συγκεκμημένως τῆς ἑλλάδος οἰατοσύνης ἦν πολέμῳ καὶ συναινετοῦσης ἡσωπρικῶν ἀναγκαστικὸν δάνειον ὃ τότε γραμματικῶς τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Ἀθ. Πολίτης ἀδημοσίευσαν ἐν παρισινῇ οἰκονομικῇ ἐκθεσῇ καὶ ἔβρον ἦν ὃ ἀνέλασε τὸν μηχανισμόν τοῦ τότε μάλιστα ὑφιστάμενος νόμου τοῦ ἀναγκαστικῶς δανείου καταλήγων εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὃ ἐκ αὐτοῦ ἐκιδωκόμενος συνδυασμὸς θὰ κατέληγον εἰς ἀσφαλὴ ἀποτυχίαν. Ἐξίσως πρὸ 1924 εἰς ἀφορμῇ τοῦ ἐπισκοπείου τῆς Κερκύρας καὶ τῆς προσφυγῆς τῆς ἑλλάδος εἰς τὴν εἰσοκρίν των ἡρωιστικῶν ταύτοχρόνως πρὸς τὴν ἐνέκων τῆς Α.Ε.Ε. ἡρωιστικῆς τῆς, τοῦ ὅμοιᾳ κατὰ πάντων εἶχε τότε θεωρηθῇ ὡς διαπραγματικὸν σφάλμα ὃ ἡμετέρως τοῦ Ὑπουργείου κ. Λαμαίρης ἀδημοσίευσαν παρισκοῦ δαστον ἄρθρον ἐν πρῶτῳ. Βήματι ἐνωπογράφως καὶ ἦν τῇ θεαλλήλικῇ αὐτοῦ εἰδοτῆς δι' ὃ ἀπεριόριστως ἐπείκει τὴν ἐνέκων ταύτην τοῦ Ὑπουργείου, χωρὶς οὐδὲμία κατ' αὐτοῦ ἐνέκων νὰ λάβῃ χόραν. Ἐξὸς δὲ αὐτὸς ἀδημοσίευσαν πρὸ 1926 κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τῆς δικτατορίας ὅσο ἄρθρα ἐνωπογράφως ἦν τῇ ἡμερικῇ "Ν. ἡμέρα" ἦν οἷς κριτικαλμάνοντο θεαινιγμοὶ καὶ ἐκτελεστικὰ ἀποκρίματα κατὰ των δικτατορικῶν καθιστώτων. Ὁ τότε Ὑπουργὸς εἰς ὅν ἐκείνη ταῦτα ἐνέει νὰ μὲ ἐκτελεστικῇ μὲ συνεχάρη διὰ τὴν παρησίαν μου ταύτην. Ἄλλοτε ἐπὶ ἐκτελεστικῇ εἰς θεαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου ἐντεκροσπεύοντες τὴν ἑλλάδα κατὰ ἐξάνεις κυβερνήσεσι νὰ ἀποβάλλωσι σημαϊάματα εἰς τὰς κυβερνήσεσι ταύτας κριτικῶν κατηγορίας ἀναντίον πολιτικῶν αὐτῶν ἀντιπάλων. Ἄν ἐγνωσῇ δὲ τοῦτο μίλη τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως ἐκείνων ἐκτελεστικῶν τὰ σημαϊάματα ταῦτα καὶ εἰς ὅν ἐκτελεστικῶν ἐκείνων ἐκ αὐτῶν, ἂν ἐν κληνῶσι, των ἐνέων ἀρῶν.

Κατόπιν των προηγουμένων ταύτων θὰ ὁμολογῶ ὅτι ἐκείνη νὰ εἰκόσας ὅτι θὰ ἐκράτουν σημερινὸν ἦν πρῶτον

σεις ἤντων φιλαλευθεροὶ καὶ ἀλευτεκαὶ ἀντιλήψεις τῶν κρατουσῶν
καὶ τῆς δικτατορικῆς κυβερνήσεως Παγκάλου καὶ τῆς ἀμάσεως τῆς πα-
ροῦσης προσηγορικῆς κυβερνήσεως. Τούτων ἐξ ἑκαστοῦ σήμερον
κατὰ τὴν ἑλληνικὴν δικαιοσύνην κρατοῦσαι ἀντιλήψεις, μὴ ἐν ισχύ-
σιν πρὸς τὴν ἐκπεθερῆσιν ὅτι ὅθεν ἦτο δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ἀντιλήψεις
ἡ ἀπλὴ προσηγορικὴ δικαιοσύνη πρὸς ἀντιπάλους τῆς σήμερον ἀντιλη-
ποῦσης πολιτικῆς καταστάσεως. Οὐδαμῶς ποτὶ ἀπὸ τῆς ἀντιπάλου
αὐτῶν καθήκοντων, ὅθεν ἤχουσι τὸ δικαίωμα νὰ δικαιοσύνη πρὸς
κρῶσκα τῆς δημοκρατίας τῶν ἀλλοτρίων καὶ νὰ προβαίνει καὶ πρὸς πολι-
τικὰς ἀκρότητας, ἀπὸ τῶν αὐτονόμων βεβαίως ὄντων, ὅτι ὅθεν δυνα-
μιζοῦνται τὴν δικαιοσύνην αὐτοῖς ἐξουσίαν εἰς τὰς ἀκρότητας
αὐτὰς καὶ ὅθεν παραβαίνουσι νόμους τοῦ κράτους ἢ διατάξεις τῶν
κράτουσων αὐτῶν. ἢ πρὸς τὸ κράτος οὐδαμῶς αὐτῶν ἀπὸ
κλειστικῶς, τὰς ἐν τῇ δικαιοσύνῃ τῆς δημοκρατίας αὐτῶν ἀντιπάλους,
καρτερικὴ δὲ τοῦ κράτους αὐτῶν πρὸς τὴν ὑπὸ τούτων, ὅθεν ἀντιπάλους
ἀναγκαστικῶς πρὸς τὴν συντακτικὴν κατάστασιν τῆς δημοκρατίας τῆς
συντακτικῆς καὶ τῆς συμβατικῆς πρὸς τὴν πολιτικὴν ἑστῆς τῆς Πατρί-
δος, καὶ τῆς δημοκρατίας, δυνατόν αὐτῶν τῶν συντακτικῶν ἐπεμῶν,
οὐδαμῶς ἀπὸ τῆς ἀντιπάλους ἢ ἀπὸ τῆς δυνατόν νὰ δημιουργηθῇ ἡ
μὴ ἀπὸ τῶν αὐτῶν.

Ὁ νόμος δὲ πρὸς τὴν δημοκρατίαν καὶ ὁ νόμος βεβαίως ὅθεν
δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅς ἐστιν πρὸς τὴν δημοκρατίαν καὶ δημοκρατικὴν
συντακτικὴν ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου, ἔχει ὑποτακτικῶς ἄσπαστον τὸ ζήτημα ἀπὸ
τὸ πνεῦμα τοῦτο. Ὅτι πρὸς τὸ ζήτημα εἰς τὴν γαλλικὴν
Βουλὴν ἔξ ἀπορριψῆς ἀντιπάλους ἀντιπάλους εἰς ἑλληνικοὺς τινὰς
κλάδους ὁ ἀρμόδιος* Γενεράλης κ. Bartoliu καὶ τὸ
ἀπὸ τῆς ἀντιπάλους τῆς ἀντιπάλους, ἐν τῇ
τοῦ καὶ τοῦ 1901:

* Est-ce que je conteste qu'un fonctionnaire
citoyen? Est-ce que je conteste que, élect

il ait le droit non seulement de défendre ses intérêts professionnels, mais encore de se préoccuper des intérêts généraux du pays, d'indiquer comme préférable telle ou telle orientation politique, d'user du droit qui appartient à tous les citoyens de signer une affiche, un article de journal, de prendre la parole dans une réunion publique? Je me garderais bien, messieurs, de contester ce droit puisque ce serait déclarer que le fonctionnaire a subi une déchéance civique..... que demandez-vous encore aux fonctionnaires? Le respect qu'ils doivent à la discipline et le respect qu'ils doivent à leurs chefs hiérarchiques."

Ὁ κανὼν δὲ οὗτος, καθ'ὃν μόνον ὁ σπασμὸς ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγῶν ὡς καὶ ὁ σπασμὸς τῶν προσώπων τῶν προϊσταμένων, οὐκ αὐτὰς νὰ ἀποτελέσῃ περιορισμὸν εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρμοδιότητας τῶν ὑπαλλήλων ἔτυχεν εὐρείας ἀπαρμολγῆς κατὰ τὰς τελευταίας διανορθώσεως ἐν Γαλλίᾳ. Ἐκλογάς, ὁπόταν σὺν τοῖς ἑλλοις ἀνέτερος ἐπ'ἀλλήλους τοῦ ἴκουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετέσχεν τοῦ ἐν τῇ Salle Wagram προσκληθικοῦ συνεδρίου τοῦ κόμματος τῶν radicaux-socialistes καὶ λαβὼν τὸν λόγον ἀπεπλήθη κατὰ τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς τοῦ προϊσταμένου τοῦ κ. Poincaré χωρὶς οὐδέν ἄναντιον τοῦ νὰ ληθῇ μέτρον. Καὶ τελευταίως δημοσηγορήσαντος ἐν τῷ τόπῳ ζητήματος εἰς ἀφορμῇ συλλυγιστικῆς διᾶξας ὁρισμίνων δημοδισκάλων ἀναμειχθέντων ὑπερέβαν ζωντῶς εἰς τὸν ἡκλογικὸν ἀγῶνα ἡ δημοκρατία "Oeuvre" τῆς 18ης τρέχοντος ἐδημοσίωσεν ἄρθρον ἡνὸς πλὴν ἄλλων εἰσέγοντο καὶ τὰ ἀκόλουθα:..... " les fonctionnaires sont dans tous les domaines des citoyens comme les autres et en toute circonstance : autre que de service, un facteur rural, un douanier un instituteur peuvent regarder dans les yeux un maréchal de France un ancien Ministre ou un régent de la Banque de France et manifester leur opinion dans la légalité."

Μόνον προκειμένου περὶ τοῦ δικαιώματός τοῦ ἑκαστοῦ καὶ τῆς ἀεργίας τῶν ὑπαλλήλων ἐγεννήθησαν ἑνταῦθα διὰ τὴν ἡγεμονίαν δὲ ὅτι ἄλλα πύραυλά κέρτε ὡς κ.χ. ἐν Ἑλλάδι ἐν τῷ προκειμένῳ, τὰ δικαιώματα τῶν ὑπαλλήλων ἔχουσιν ἴσιν

ρας ἡρμηνείας.

Ὅταν λοιπὸν τόσον πόρος διανοίγεται ὁ χώρος διὰ τὴν κέραν
τῆς βικησείας αὐτῶν ἐνέργειαν πῶν ὑπαλλήλων, πῶς ἡδυνάμην νὰ σαν-
τασθῶ ὅτι ἦτο δυνατόν ἂν τῇ Ἑλληνικῇ Δημοκρατίᾳ νὰ θεωρῆται, μὴ
ὑπάρχοντος καὶ σχετικοῦ νόμου ἢ ἐγκυκλίου, ὡς κολάσιμος κρῆξις ἢ
ἀπλὴ προσωπικὴ ἐκπαθὴ πρὸς ἱερισμένα μέλη τῆς Ἑλληνικῆς βασιλικῆς οἰκο-
γενείας; Ἄν ἀγνωσθῇ βεβαίως ὅτι αἱ ἀξαιρετικαὶ συνθήκαι ὑπ' ἃς διατε-
λουμένην δύνανται νὰ δάσασιν δικαίωμα εἰς τὸ κρατοῦν καθιστάς νὰ λάβῃ
οἰαδήποτε κρίνη ἀναγκαῖα μέτρα ἀμύνης καθ' οἷον δέχοντα φθορῆται ἐχθρῶν
παραγγέλλον ὅτι νομίζεαι καλὸν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοῦ ἐλλ' ἂν τοιαῦ-
τα μέτρα ἐκρίνοντο ἀναγκαῖα βικησεία τοῦτο νὰ γίνῃ γνωστὸν τοῖς ὑπαλ-
λήλοις οἷα διατάγματα ἢ ἐγκυκλίους, μόνον κατοκινεῖ τοῦτο θά ἦσαν ὑπό-
τοι ὑπόχρητοι τοιαύτην νὰ τηρῶσι στάσιν.

Ἄν ἡδυνάμην νὰ εἰρηνοποιῶ ὅτι ἡ μερίμνα αὐτῆς τῆς πε-
ρασείας τοῦ κρατοῦντος καθιστάς δύνανται νὰ φθάσιν μέχρι τῆς ἀναγο-
ρεύσεως ἀπὸ τῆς ἀπολυτέλειας προσωπικῆς ἐκπαθῆς πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἑλλη-
νικῆς δυναστείας, ἡξοστρακίζουσα οὕτως αὐτὰ τελείως ἀπὸ τῆς ἑλληνι-
κῆς κοινωνίας. Δι' ἐκείνους οἵτινες δοκιμάσαντες ἤδη ὅλα τὰ κλήματα
τῆς μοίρας καὶ τῆς ἀνικητικῆς τῶν ἀντικαλῶν αὐτῶν, περιεφέρονται
χωρὶς στήν καὶ χωρὶς ἰσχυρῆς ἐν τὴν ἐξουσίαν, ἂν νομίζω ὅτι
θὰ προστίθετο μεγάλη ἀσφαλὴ πικριῶν, ἂν καὶ τινες ἄλλοι ἂν τῶν
φίλων τῶν καλῶν ἡμερῶν τῆς εὐτυχίας ἡναγκάζοντο νὰ διακόψωσι τὴν
πρὸς αὐτοὺς ἐκπαθὴν τὴν. Διὰ τὸ κράτος καὶ τὸ καθιστάς ὅμως τὸ ὅποιο
θὰ ἡναγκάζεσθαι τοιαῦτα μέτρα ἀποκλειστικότητος νὰ προσφύγῃ διὰ
νὰ ἀσφαλισθῇ θὰ ἐξέλτικη τελείως, τὸ πνεῦμα ἐκείνου τῆς ἀναγκαιότη-
τος καὶ τῆς ἀσφαλείας πρὸς τοὺς κατακλιθέντας ἀντικαλῶν, τὸ ὅποι-
ον ἀποτελεῖ τὴν οὐσίαν πῶν σημερινῶν ἀπευθύνων κολιχῶν, τὸ
ὅποιο μόνον δύνανται νὰ κατασιγάσῃ ἡντὸς πῶν κόπων
τάσσεως τὰ εἶδη καὶ τὰς πικρίας τοῦ παρελθόντος. Εἰς
νὰ ἐκτιμήσῃ ἂν οἱ ὑπάρχοντες νόμοι ἔδον νὰ λάβωσι
ἡρμηνείαν καὶ ἐκτελέσιν.

Ἐκτελέσονται

